

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 22. napján kelt 22.P.22.007/2015/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt és az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Kötelezi az alperes által szerkesztett honlapot üzemeltető-t (alperes címe), hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

A felperes által le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a szerkesztésében megjelenő ... hírportálon a ...-én megjelent „...” című írás felett az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül, mindaddig, amíg ez az írás elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A „...” című írásunkban azt a valós tény, hogy az **felperes neve** az ... részére 2012-ben állateledelt szállított ki adományként, abban a hamis színben tüntettük fel, mintha a felperes részéről a támogatás csak állítólagos lenne.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 10.000 forint + áfa, összesen 12.700 forint ügyvédi munkadíjat.

A le nem rótt 36.000 forint illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában idézte a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdésének, a Pp. 342. § (1), (2) bekezdésének, a 343. § (1) és (3) bekezdésének szabályait, valamint a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseit.

A kereset tárgyává tett, helyreigazítani kért közléseket nem önmagukban, hanem a teljes szövegkörnyezetet figyelembe véve ítélte meg.

Azt a közlést, miszerint a felperesnek mobilra sem telik, noha több milliós bevételre tesz szert évek óta az 1 %-os felajánlásokból, akként értékelte, hogy az azt az álláspontot foglalta össze sommásan, miszerint a felperes honlapján mindössze egy vezetékes szám található, amit éjjel vagy hétvégén nem lehet felhívni. Ez az azonnali segítségnyújtást ellehetetleníti. Az a tény, hogy a felperes munkatársai, megbízottjai, és az állatorvos elérése érdekében használ mobiltelefont, a közlést nem teszi valótlaná, miután az az új ügyfelekkel való kapcsolat felvételre vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes saját weblapjáról elérhető Facebook oldalon az idén hirdetett kutyák számára vonatkozó tényközlés tekintetében az alperes a PK. 14. számú állásfoglalás szerinti bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A közlés nem általában a felperes tevékenységére, hanem egy meghatározott internetes oldalon való hirdetésre vonatkozott, ahol valóban csak négy kutyának kerestek gazdát 2015. évben.

A felperes inaktivitásával kapcsolatos nyilatkozatot az elsőfokú bíróság egyértelmű véleménynek tekintette. ... saját tapasztalatait osztotta meg az újságíróval e körben, amit az hűen közölt. A felperes tevékenysége más állatmentő szervezetektől eltérő jellegű, ez okozhatja, hogy a többi szervezet képviselője saját tevékenységükkel kapcsolatosan a felperest nem keresi. Az ő számukra így teljesen inaktívak. ... szervezete, az ... alapvetően állatkínzásos ügyekben segít, míg a felperes tevékenysége arra irányul, hogy magánembereknek segítsen arra az esetre, ha nincs pénzük az állatorvosi költségekre. Maga a felperes sem állította, hogy aktív kapcsolatot tartana más szervezetekkel. Mindezek alapján alappal alakulhatott ki más szervezetekben az a benyomás, hogy a felperes a tevékenységükhöz hasonló terepen nem létezik. Ezt erősítette meg **(tanú1)** vallomása is.

A **(tanú2)** által elmondottak tekintetében az elsőfokú bíróság egyetértett azzal a védekezéssel, hogy a nyilatkozó részben saját véleményét közölte, részben az általa közölt állítás a valóságnak megfelelt. Maga a felperes sem vitatta azt az állítást, hogy a ... egyesület vezetőjével még nem találkozott. A felperes önkéntese **(tanú3)** sem állította, hogy **(tanú2)**nal személyesen találkozott volna, a ...-hoz köthető ...val is egy alkalommal vette fel a kapcsolatot.

(tanú2)nak az a közlése, hogy biztosan ismerné a felperesi alapítványt, ha valóban több mint 1000 állatot segítenének évente, az elsőfokú bíróság megítélése szerint a tanú szubjektív vélekedése. Abból nem vonható le az a következtetés, miszerint azt állítaná, hogy a felperes nem segít évente ezres nagyságrendben állatoknak. Utalt arra, hogy a közlés tartalmának megítélésénél nem a felperes egyéni érzékenységet, hanem az átlagolvasó értelmezését kellett szem előtt tartani. E körben a tanú által a cikkben felvázolt tevékenységből egyértelműen megállapítható, hogy vélekedése abból származik, miszerint saját tevékenységük ismeretében tartja képtelenségnek a beszámolóban megjelenő számadatot. Ez is azt igazolja, hogy pusztán egy véleményt fogalmazott meg, nem a felperesi tevékenységre tett tényközlést.

Megalapozottnak találta a felperes keresetét az ...nak nyújtott támogatást érintően. Az, hogy valaki „állítólagos” támogatást nyújt, a köznyelvben azt jelenti, hogy látszólagos tevékenységről van szó. A felperes ugyanakkor igazolta, hogy tényleges támogatást nyújtottak az ... alapítványnak. 2012 októberében megállapodást kötöttek, amely alapján a felperes állateledel termékeket ingyen szállított az ... menhely számára. A megállapodásból az adomány mennyisége, értéke nem állapítható meg, de az ténylegesen megvalósult, így állítólagosnak nem mondható. A felperes megítélése szempontjából nem lehet lényegtelen pontatlanság az, hogy semmilyen, vagy esetleg kisebb adományt nyújtott. Ezzel kapcsolatosan ugyanis a társadalmi megítélés éles különbséget tesz. Az pedig nem vitatható, hogy az állatvédelemmel foglalkozó szervezetek számára a kis adomány is lehet adott pillanatban jelentős, még akkor is, ha a felperes tevékenysége csak a szállítás volt. A felperes által sérelmezett mondat a cikk egyéb közléseinek ellentmondó volt, így alkalmas arra, hogy a valós tényekkel szemben hamis látszatot keltsen. E körben tehát a helyreigazítás iránti keresetnek helyt adott.

A perköltség viselés tárgyában a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezésében a felperes az elsőfokú határozat megváltoztatását és a keresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Hivatkozott arra, hogy a PK 12. számú állásfoglalás az új jogszabályi környezetben elavult, az már keletkezésekor is alkotmányellenes volt. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy sajtó-helyreigazításnak akkor van helye, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel. Vagyis az objektív tény, hogy egy közlés valós vagy valótlan, ehhez képest a PK 12. számú állásfoglalás azon rendelkezése, mely szerint a helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot a helyreigazításra, ellentétesek az idézett jogszabályi rendelkezéssel, mivel bírói mérlegelés tárgyává teszik a közlések vizsgálatát.

E körben másodlagosan előadta azt, hogy a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjának rendelkezését, vagyis azt, hogy a cikk egészét kell nézni, az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani és a lényegtelen pontatlanság helyreigazításnak nem lehet alapja, az elsőfokú bíróság oly módon és olyan összefüggésben alkalmazta, amely éppen a sajtó-helyreigazítás rendeltetését, a valótlan információ helyreigazítását hiúsította meg.

Az egyes közlések tekintetében a következőkkel érvelt.

Az elsőként sérelmezett közlés a cikk egészének, az átlagolvasó értelmezésének figyelembe vételével azt jelenti, hogy a felperes valamilyen jogtalan eszközzel az adományozó pénzét eltünteti. A cikk egyéb közlései is erre utalnak, amikor inaktívnak nevezik az alapítványt. **(tanú4)** és **(tanú1)** nyilatkozata alapján megállapítható, hogy az alapítvány mobiltelefonos elérhetőségét a rászoruló és az önkéntesek is ismerik.

A másodikként sérelmezett közlés tekintetében a Facebook oldaluk nyomtatott verziójával kívánta alátámasztani, hogy nem négy, hanem hét kutyának kerestek gazdát az oldalukon.

Az a közlés, hogy teljesen inaktívak, nem hirdetik magukat, nem vélemény, hanem igazolható vagy cáfolható tényállítás. A csatolt iratok azt igazolják, hogy az alapítvány teljes mértékben aktívan működő szervezet.

A negyedikként sérelmezett közlés azt erősíti a cikk szövegösszefüggésében, hogy a felperesi alapítvány nem létezik, mert ezt tényként nyilatkozza egy olyan személy, aki az állatvédelem terén elismertséggel rendelkezik, mivel nem találkozott a felperesi alapítvány vezetőjével, önkénteseivel. Ezzel ellentétben megállapítható, hogy az alapítvány támogatta a **(tanú2)** vezette ...et. A sérelmezett közlés szintén tényállítás.

Téves az az álláspont, hogy a sérelmezett közlésből nem vonható le az a következtetés, miszerint az alperes azt állítaná, hogy a felperesi alapítvány nem segít évente ezres nagyságrendben az állatokon. Ha ezt állítja egy az állatvédelem terén elismert személy, akkor az átlagolvasó azt a következtetést vonja le, hogy a felperes valótlanul állítja, hogy ennyi állatnak nyújt segítséget. A közlés nem vélemény, hanem tényállítás.

Jogorvoslati kérelmében az alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

Fellebbezési álláspontja szerint a felperes és az ... közötti megállapodás tartalma, valamint **(tanú5)** nyilatkozata alapján a helyreigazítani ítélt közlés a valóságnak megfelelő állítást tartalmaz. A helyreigazítani rendelt közléshez tartozó közvetlen kontextus kifejezetten utal arra, hogy az ... alapítvány sem cáfolta kategorikusan, hogy valamilyen támogatást kaptak a felperestől, de annak mértéke olyan csekély volt, hogy először fel sem tudták azt idézni az újságíró megkeresésére. Tényszerűen utal a cikk arra is, hogy később fellelték a minimális támogatás részleteit. Az újságíró több forrásból igyekezett felderíteni a támogatás részleteit, határozott választ nem kapott, ezért hagyta nyitva a kérdést az „állítólagos” szó használatával. A szó alkalmazását indokoltá tette az is, hogy a felperes a közel százmilliós adófelajánlásokból még csak nem is számszerűsíthető támogatást nyújtott az ... alapítványnak. Hangsúlyozta, hogy nem azt állította a cikk, hogy semmilyen tevékenységet nem végez az alapítvány, csak arra kereste a választ, hogy érdemi tevékenysége arányban áll-e a részére felajánlott támogatások összegével.

A Fővárosi Ítéltábla a peres felek fellebbezését nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a kereset tárgyává tett, az alperes által szerkesztett hírportálon megjelent „...” című írás egészét tekintve, valamint abból a felperes által sérelmezett részletek vizsgálatát elvégezve a Fővárosi Ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első fokon eljáró bíróság jogszerűen ítélte meg a perbeli jogvita lényegét.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az első fokú ítélet indokolása ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Sajtó-helyreigazítás iránti perekben nincs jogszerű lehetőség annak értékelésére, hogy milyen mögöttes szándékkal került sor az adott újságcikk megírására. Azt kell vizsgálat tárgyává tenni, és abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a sérelmezett írásból az átlagolvasó számára mi olvasható ki, és ez az információ valós vagy valótlan.

Az elsőként sérelmezett, a mobiltelefonnal kapcsolatos közlés tekintetében nemcsak azt a szűk szövegrészt kellett megítélni, hogy „...”, hanem annak tényét is, hogy a felperesi alapítvány csupán egy vonalas számon volt elérhető, mégpedig munkanapokon 8 és 16 óra között. A perben bizonyítást nyert, hogy mobiltelefonnal valóban rendelkezik a felperes, azonban ennek elérhetősége nem volt közzétéve a felperes internetes oldalán. Nyilvánvaló, hogy az alapítvány mobiltelefonon történő elérhetősége csak akkor biztosított minden érdeklődő, segítségre szoruló személy számára, ha a mobiltelefon számát közzéteszi, nyilvánosságra hozza. Az írás éppen ennek hiányát kifogásolta.

A felperes tevékenységi köre valóban nem elsősorban a kóbor állatok befogására és gazda keresésére irányul, azonban ha valaki azért kívánja igénybe venni az alapítvány segítségét, hogy egy beteg állattal állatorvoshoz tudjon fordulni, az alapítványnak bármikor elérhetőnek kell lennie. Miután ez a fentiek szerint nem volt biztosított, ezért az a gunyoros megfogalmazás, hogy mobilra nem telik az alapítványnak, olyan vélemény, ami helyreigazításra nem ad alapot.

A Facebook-oldallal kapcsolatos közlés tekintetében a másodfokú bíróság annak jelentőségét emeli ki, hogy a felperesi alapítvány weboldala erre a közösségi oldalra mutatott. Annak megítélésénél, hogy négy vagy hét kutyát hirdetnek befogásra 2015. évben, a sajtó-helyreigazítás iránti perekben változatlanul irányadónak tekintett PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseit alkalmazni szükséges. A valós vagy valótlán tények megállapításánál nem ad lehetőséget az állásfoglalás szubjektív elbírálásra, ugyanakkor a felperes megítélését érintően egyértelműen lényegtelen tévedés az, hogy négy vagy hét kutyának kerestek gazdát. Erre az esetre jogszerűen alkalmazandó a PK 12. számú állásfoglalás, a felperesi érveléssel szemben helytállóan hivatkozott annak rendelkezéseire az elsőfokú bíróság.

Az inaktivitásra vonatkozó közlésnek nincs olyan jelentéstartalma, melyet annak a felperes tulajdonított. A szó használata nem azt takarja, hogy az alapítvány nem létezik, hanem azt, hogy nem aktív a tevékenysége. Az, hogy az alapítvány által előfizetett mobiltelefon meglétét a felperes előfizetői telefonszámla becsatolásával tudja igazolni, még nem támasztja alá azt, hogy ezt a mobiltelefont az alapítvány céljainak elérésére használják, nem igazolja a felperes aktív működését, különös figyelemmel arra, hogy a becsatolt számla kizárólag parkolási díjak kifizetését igazolja. Minderre tekintettel ezen közlés vonatkozásában is helytállóan került sor a sajtó-helyreigazítási igény elutasítására.

A ...et vezető **(tanú2)** nyilatkozata olyan vélemény, amely azon alapul, hogy nem találkozott a felperes vezetőjével. A ...tól származó okiratokat értékelve a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy nevezett személy önkéntes állatvédő, aki saját nyilatkozata szerint a ... pecsétjét azért tette rá a beadványaira, hogy a kérelmének nagyobb nyomatékot adjon.

Az ezernél több állat évenkénti megsegítésével kapcsolatos közlés vonatkozásában, mely szerint ennek valósága esetén **(tanú2)** ismerte volna a felperest, a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy ez egy olyan következtetés, melyet egy másik szervezet vezetője nyilvánított ki. Véleményét annak alapján fejtette ki, hogy összehasonlította a felperesi alapítványt az Állatvédőrséggel, amely közismerten jelentős, ismert állatvédő szervezet, és ahol szintén nem láttak el évente ilyen számú állatot.

Az alperesi fellebbezés indokolásának tükrében a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a jogvitában bizonyítást nyert az, miszerint három szervezet valóban kapott támogatást a felperestől. Az adománynak abban az esetben is van jelentősége, ha az csupán csekély értékű. Az „állítólagos” kifejezés használata egyértelműen olyan hamis színben tünteti fel a felperest, mintha egyáltalán nem történt volna részükről semmilyen adományozás. Ezért e körben az elsőfokú bíróság helyesen döntött a helyreigazítás elrendelése mellett.

A fenti, elsősorban a jogorvoslati kérelmek alapján szükségessé vált kiegészítésekkel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A peres felek fellebbezése nem vezetett eredményre. A felperes nagyobb mértékben bizonyult

pervesztesnek a másodfokú eljárás során, ezért a másodfokú bíróság a felperest kötelezte az alperes javára az ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség megfizetésére, melynek mértékét mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére az alperest a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésének rendelkezésére is. A teljes személyes illetékmentes felperes az előlegezett fellebbezési illeték viselésére nem kötelezhető, az az idézett IM rendelet 14. § (1) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

Budapest, 2015. október 29.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő